

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ПОЛТАВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ АГРАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

**матеріали
науково-практичних конференцій
здобувачів вищої освіти
за результатами проходження
виробничих практик**

***«Сучасний стан і перспективи
вдосконалення практичної підготовки
здобувачів вищої освіти факультету обліку та фінансів»***

Випуск 14

Полтава – 2023

УДК 378.147.88 : 33
ББК 74.58 : 65

Сучасний стан і перспективи вдосконалення практичної підготовки здобувачів вищої освіти факультету обліку та фінансів: Збірник доповідей науково-практичних конференцій студентів за результатами проходження виробничих та технологічних практик, випуск 14, 2023 р. Полтава : ПДАУ, 2023. 151 с.

Рекомендовано до друку рішенням Вченої ради факультету обліку та фінансів від 27 березня 2023 р., протокол № 9.

Редакційна колегія:

Дорогань-Писаренко Людмила – декан факультету обліку та фінансів;

Безкровний Олександр – заступник декана факультету обліку та фінансів;

Лега Ольга – професор кафедри обліку і оподаткування;

Краснікова Оксана – доцент кафедри фінансів, банківської справи та страхування;

Приходько Сергій – доцент гуманітарних і соціальних дисциплін.

У збірнику подано матеріали досліджень, виголошених на науково-практичних конференціях студентів за результатами виробничих практик по спеціальностях факультету «Сучасний стан і перспективи вдосконалення практичної підготовки здобувачів вищої освіти факультету обліку та фінансів». У публікаціях висвітлено досвід практичної роботи суб'єктів підприємницької діяльності, зокрема аграрних підприємств, бюджетних закладів, фінансово-кредитних установ, банків, страхових компаній, політичних організацій тощо залежно тематичної спрямованості та видів виробничих практик, які проходять здобувачів вищої освіти за освітньо-професійними програмами: облік і оподаткування, фінанси, банківська справа та страхування, політологія першого (бакалаврського) та другого (магістерського) рівнів.

<i>Кривошея Вікторія</i>	
Сутність та методи управління банківським ризиком.....	131
<i>Мірошніченко Маргарита</i>	
Оборотні активи як вагома складова ефективності виробництва.....	133
<i>М'яло Юлія</i>	
Операційний леверидж як джерело збільшення прибутку.....	135
<i>Румянцева Юлія</i>	
Сутність та особливості функціонування дистанційного банківського обслуговування.....	137
<i>Стоян Анна</i>	
Особливості кредитування сільськогосподарських товаровиробників.....	139
<i>Томілін Олексій, Бабенко Анастасія</i>	
Управління фінансовою стійкістю підприємств.....	140
<i>Томілін Олексій, Білик Сергій</i>	
Особливості управління основними засобами.....	142
<i>Томілін Олексій, Ліс Віталій</i>	
Управління інвестиційною діяльністю підприємства.....	144
<i>Шейко Антон</i>	
Дослідження ділової активності підприємства.....	146
СЕКЦІЯ 3. ПОЛІТОЛОГІЯ	
<i>Ходієнко Павло</i>	
Асоціації органів місцевого самоврядування: принципи та форми діяльності.....	149

фінансової стабільності та незалежності.

Список використаних джерел:

1. Дуброва Н. П., Лавиш К. О. Зміцнення фінансової стійкості підприємства шляхом підвищення прибутковості. *Економічні науки. Міжнародний науковий журнал „Інтернаука”*. 2017. № 2 (24), 2 т. С. 89–92.
2. Коваль О. А., Літус П. Р. Управління фінансовою стійкістю підприємства. *Ефективна економіка*. 2020. № 12. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=8402> (дата звернення 14.03.2023р.).
3. Левкович О. В., Калашнікова Ю. М. Фінансова стійкість як передумова інноваційного розвитку підприємства. *Ефективна економіка*. 2021. № 4. URL: <http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=8776> (дата звернення 14.03.2023р.).
4. Передерієнко Н. І., Чабан О. К. Управління фінансовою стійкістю підприємств видавничо-поліграфічної галузі. *Матеріали XXIII міжнародної науково-практичної конференції з проблем видавничо-поліграфічної галузі*. Київ : УкрНДІСВД, 2016. 3 с.
5. Томілін О. О., Гаврилова О. А., Фріцберг М. В. Шляхи поліпшення фінансового стану підприємства в умовах фінансової кризи. *Економіка: проблеми теорії та практики: Збірник наукових праць*. 2009. Вип. № 257: в 7 т. Т.V. Дніпропетровськ : ДНУ, С. 1195–1201. URL: <http://dspace.pdaa.edu.ua:8080/handle/123456789/1634> (дата звернення 14.03.2023р.).
6. Томілін О. О., Лесюк А. С. Сутність та оцінка фінансового стану підприємства. *Глобальні та національні проблеми економіки*. 2016. Вип. 14. С. 561–566. URL: <http://dspace.pdaa.edu.ua:8080/handle/123456789/1511> (дата звернення 14.03.2023 р.).

Томілін Олексій, д.е.н., професор, професор кафедри фінансів, банківської справи та страхування

Білик Сергій, освітньо-професійна програма Фінанси, банківська справа та страхування спеціальності 072 Фінанси, банківська справа та страхування, СВО «Магістр»

ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ ОСНОВНИМИ ЗАСОБАМИ

Основні засоби – це матеріальні активи, без яких жодна установа, орган чи підприємство функціонувати не зможе. Основні засоби це активи, які установи використовують у процесі своєї діяльності для досягнення тієї чи іншої мети та поставлених завдань.

Основні засоби – це матеріальні активи, які підприємство утримує з метою використання їх у процесі виробництва, постачання товарів, надання послуг, здавання в оренду іншим особам або для здійснення адміністративних, соціальних і культурно-побутових функцій [5, с.160]. Більшість науковців під основними засобами розуміють матеріальні активи підприємства.

На нашу думку, основні засоби – це матеріальні активи, які підприємство використовує у процесі своєї господарської діяльності з метою використання їх у процесі виробництва або постачання товарів.

Основними показниками, які характеризують ефективність використання

основних засобів є: фондівіддача, фондомісткість, рентабельність питомих капітальних вкладень на одну гривню приросту продукції. Абсолютним показником ефективності використання основних засобів є сума прибутку на 1 гривню основних засобів.

Головною ознакою підвищення рівня ефективного використання основних засобів підприємства є зростання обсягу виробництва продукції за допомогою технічних, організаційних та економічних заходів [1, с. 94].

До основних особливостей використання основних засобів відносять використання ресурсів, які значною мірою залежать від об'єктивно діючих зовнішніх умов: ринкових впливів; нормативно-правової бази господарювання; інших суспільно-політичних та економічних чинників, які прямо впливають на результати виробництва тощо [2, с.110].

При управлінні основними засобами використовують такі підходи управління як: функціональний, процесний, стратегічний, системний, ситуаційний, інтегрований.

Окремі автори виокремлюють комплекс заходів щодо покращення використання основних засобів на підприємстві, а саме:

1. Екстенсивний – вид відтворення, що знаходить своє вираження насамперед у збільшенні часу роботи основних виробничих фондів. Зокрема, перевага повинна надаватися насамперед заходам, спрямованим на підвищення змінності роботи устаткування, що приводить до зростання обсягів виробництва продукції і підвищення ефективності використання основних засобів.

2. Інтенсивний – вид відтворення, завдяки якому збільшується віддача засобів праці на одиницю часу. Цей напрям має набагато ширші можливості поліпшення використання основних фондів та виробничих потужностей, що передбачає підвищення ступеня завантаження устаткування за одиницю часу [4, с. 120].

Вибір підходу в управлінні основними засобами залежить від багатьох чинників, серед яких найбільш вагомими є:

- розмір підприємства; повноваження менеджера;
- фаза життєвого циклу підприємства та продукту, що пропонується ринку;
- сфера діяльності підприємства тощо.

Управління основними засобами складний процес, що орієнтований на запобігання втрат і створення передумов для здійснення ефективної діяльності підприємства. Ефективне управління основними засобами дозволяє забезпечити конкурентні переваги підприємства та оптимізувати витрати на виробництво продукції. Необхідність управляти процесами використання та відтворення основних засобів вимагає від менеджерів знання теоретичних засад здійснення управління основними засобами, що сприяє прийняттю виважених стратегічних, тактичних та операційних управлінських рішень [3].

На нашу думку, до основних факторів, які впливають на структуру основних засобів підприємства необхідно віднести:

- технічний рівень та особливості процесу виробництва;
- рівень автоматизації та виробничо-технологічні особливості підприємс-

тва.

Таким чином, основною особливістю ефективного використання основних засобів є вирішення питання підвищення ефективності вжитку основних виробничих фондів, так як від цього залежить фінансовий стан та конкурентоспроможність самого підприємства.

Список використаних джерел:

1. Бредіхін В. М., Янченко Н. В., Мокрицька І. Ю. Основні засоби та ефективність їх використання. *Комунальне господарство міст*. 2020. т. 5. вип. № 158. С. 90–95.
2. Єгорова О. В., Дорогань-Писаренко Л. О., Рудіч А. І. Аналіз використання основних засобів сільськогосподарських підприємств: галузевий аспект. *Економічний аналіз*. 2016. Т. 26. № 1. С.106–112.
3. Поповиченко І. В., Спірідонова К. О., Загустіна А. Є. Основні напрями підвищення ефективності використання основних фондів в сучасних умовах господарювання. *Економічний простір*. 2019. № 145. С. 149–159. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/есpros_2019_145_14. (дата звернення 13.03.2023р.).
4. Мостенська Т. Г., Ковтун О. А. Теоретичні підходи до управління основними засобами підприємства. *Ефективна економіка*. 2020. № 1. URL: <http://www.economy.nauka.com.ua/?op=1&z=7695> (дата звернення: 13.03.2023р.).
5. Томілін О. О., Гаврилова О. А., Мирошніченко А. О. Теорія бухгалтерського обліку : навч. посіб. Полтава: „Оріяна”, 2011. 305 с. URL: <http://dspace.pdaa.edu.ua:8080/handle/123456789/8881> (дата звернення – 13.03.2023 р.)

Томілін Олексій, д.е.н., професор, професор кафедри фінансів, банківської справи та страхування

Ліс Віталій, освітньо-професійна програма Фінанси, банківська справа та страхування спеціальності 072 Фінанси, банківська справа та страхування, СВО «Магістр»

УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА

Інвестиції є могутньою рушійною силою подальшого розвитку національної економіки та життєвого рівня населення. Інвестиції представляють собою використання фінансових ресурсів у формі довгострокових вкладень капіталу (капіталовкладень).

Поняття інвестиції включає економічні ресурси, які можуть бути використані для збільшення реального капіталу підприємства. Це можуть бути грошові кошти або інші види цінностей, спрямовані на придбання та створення нової техніки, споруд, будинків, доріг, мостів, транспортних засобів та інших інженерних споруд. Сюди входять витрати на технологічне обладнання, наукові дослідження, створення інтелектуального продукту як основного важливого фактора сучасного розвитку національної економіки. Сутність інвестицій полягає в тому, що в результаті вкладення фінансового капіталу, майнових та інтелектуальних цінностей у підприємницьку чи іншу діяльність створюється дохід (прибуток) [3. с. 90].

Інвестиційна діяльність має забезпечити приріст капіталу, який був би